TRASA ROWEROWA NR 852

DŁUGOŚĆ TRASY: 5,5 km

OPIS TRASY

Trasa rozpoczyna swój bieg na zachodniej granicy miasta od skrzyżowania ul. Lisowickiej z DK 11, stanowiącej zachodnią obwodnicę miasta. Ścieżka pieszo-rowerowa prowadzi trasę ulicą Lisowicką, przy przydrożnym krzyżu odbijając lekko w ul. Świętej Anny. Trasa dociera do zabytkowego drewnianego Kościoła św. Anny ***(2)*** i Skweru Rodziny Stein ***(16)*** poświęconego wywodzącej się z Lublińca rodzinie Świętej Teresy Benedykty od Krzyża – Edyty Stein. Skręca w Aleję Solidarności.

Następnie kieruje się ulicą Damrota, przy której znajduje się Dom Konstantego Damrota ***(12)*** i ulicą Niedurnego ku Rynkowi Głównemu – Placowi Konrada Mańki ***(7)*** . Będąc na rynku warto zwrócić uwagę na zabudowę rynku, figurę Jana Nepomucena, Muzeum „Pro Memoria Edith Stein” ***(10)*** i pomnik przyrody.

Następnie przez Mały Rynek – Plac Mikołaja Kopernika ***(8)*** z rzeźbą „Pamięci Edyty Stein” trasa prowadzi ulicą Piłsudskiego obok Kościoła pw. św. Mikołaja. Przecina Rondo Jana Pawła II. Mijając Bulwar Europejski ***(14)*** dociera do Ronda Śląskiego, przy którym znajduje się Kościół pw. św. Stanisława Kostki z parkiem Klasztoru Ojców Oblatów. W okolicy znajduje się Bulwar im. Ludwika Okwieki ***(15)*** oraz nowoczesny budynek „Lubiteki” – Miejsko-Powiatowej Biblioteki Publicznej.

Trasa wiedzie ul. Marii Skłodowskiej-Curie w kierunku dzielnicy Wymyślacz i łączy się z trasą 434, przy ul. Zagłówek.

ATRAKCJE TURYSTYCZNE NA TRASIE

(2) Kościół św. Anny

Nieduży, lecz niezwykle urokliwy drewniany kościół na Szlaku Architektury Drewnianej Województwa Śląskiego. Wzniesiony w 1653 roku z fundacji hrabiego

Andrzeja Cellarego, został gruntownie odnowiony w 1754 roku z inicjatywy Pierre’a de Garnier. Z powodu postępującej degradacji i groźby zawalenia w 1998 roku świątnię rozebrano, a następnie odtworzono na nowych fundamentach, przesuwając ją o kilkanaście metrów. Kościół zachował oryginalne barokowe wyposażenie, którego najważniejszym elementem jest ołtarz z obrazem św. Anny i figurami czterech Ewangelistów. U jego podstawy widnieje herb rodu Cellarych, a z tyłu umieszczono kamień węgielny poświęcony przez św. Jana Pawła II. Na balustradzie chóru muzycznego znajduje się kartusz herbowy rodu de Garnier z inskrypcją upamiętniającą odnowienie świątyni w 1754 roku. Wystrój wnętrza uzupełniają obrazy z XVII i XVIII wieku pochodzące z Kościołów św. Mikołaja i św. Krzyża.

(7) Rynek Główny – Plac Konrada Mańki

Rynek Główny, noszący współcześnie nazwę Placu Konrada Mańki, jest sercem zabytkowego układu urbanistycznego lublinieckiej starówki. Rynek usytuowany jest na naturalnym wzniesieniu, a jego obecny kwadratowy kształt jest efektem

przebudowy po wielkim pożarze miasta w 1807 roku. Do połowy XIX wieku zabudowę placu stanowiły głównie drewniane budynki, które z czasem zastąpiły murowane kamienice. W najstarszej z nich, wzniesionej w latach 1793–1794, mieszkał Paweł Golaś – bohater powstań śląskich, organizator i dowódca wojsk powstańczych na ziemi lublinieckiej. Jego związki z tym miejscem upamiętnia tablica umieszczona na fasadzie budynku. W północno-wschodnim narożniku rynku znajduje się dawny lubliniecki ratusz, wzniesiony w 1821 roku, obecnie użytkowany przez Powiatowy Cech Rzemiosł i Przedsiębiorczości. Centralną część rynku zdobią dwa wiekowe drzewa: ponadstuletni klon pospolity, uznany za pomnik przyrody, oraz kasztanowiec posadzony w 1983 na miejsce starszego okazu tego gatunku. Między nimi stoi XVIII-wieczna figura św. Jana Nepomucena. Obok tego najdawniejszego opieku`na Lublińca w 2018 roku odsłonięto fontanną z rzeźbą Małej Edytki, upamiętniającą 10. rocznicę nadania Lublińcowi patronatu św. Teresy Benedykty od Krzyża – Edyty Stein. Wśród zachowanych śladów dawnego życia kulturalnego miasta wyróżnia się neon kina „Kometa” oraz szyld sklepu z zabawkami „Jaś i Małgosia” z charakterystycznym wizerunkiem pary dzieci.

(8) Mały Rynek – Plac Mikołaja Kopernika

Trójkątny placyk położony jest w sąsiedztwie Rynku Głównego. W przeszłości nosił różne nazwy: Plac Solny – od handlu solą warzoną w pobliskiej Solarni, Kaczy Targ albo Targ Zbożowy - związany z odbywającymi się tu w XIX wieku targami zbożowymi oraz handlem drobiem, oraz Neuring (Nowy Rynek). Po przyłączeniu Lublińca do odrodzonego państwa polskiego, na pamiątkę patriotycznej manifestacji zorganizowanej w tym miejscu w 1920 roku, plac otrzymał nazwę Placu 3 Maja. Obecnie nosi imię Mikołaja Kopernika. Niegdyś na Małym Rynku znajdowała się studnia miejska, a w 1961 roku ustawiono tu makietę rakiety upamiętniającą pierwszy lot człowieka w kosmos. Od 2005 roku centralne miejsce placu zajmuje rzeźba „Pamięci Edyty Stein” autorstwa lublinieckiego artysty Stanisława Kowalczyka, w której twórca zawarł liczne symboliczne odniesienia do patronki miasta.

(10) Dom Courantów

Kamienica przy ul. Edyty Stein 2 została wzniesiona w 1857 roku przez Salomona Couranta, dziadka św. Edyty Stein. Przyszła święta kilkakrotnie spędzała tu w dzieciństwie wakacje, a obraz rodzinnego domu i atmosferę dawnego Lublińca utrwaliła w książce „Dzieje pewnej rodziny żydowskiej”. Rodzina Courantów mieszkała w kamienicy do 1922 roku. Po gruntownej renowacji obiektu w 2009 roku otwarto Muzeum Pro Memoria Edith Stein. Ekspozycja prezentuje życie i działalność św. Edyty Stein - filozofki, karmelitanki, męczennicy II wojny światowej i współpatronki Europy. Przybliża również historię rodziny Courantów, społeczności żydowskiej Lublińca oraz związki Świętej z miastem. Poza stałą wystawą muzeum dysponuje salą wielofunkcyjną, w której odbywają się wystawy czasowe, warsztaty, wykłady i spotkania. W budynku mieści się również Centrum Informacji Turystycznej, gdzie można uzyskać informacje o atrakcjach miasta, otrzymać materiały promocyjne oraz skorzystać z usług przewodnika.

(12) Dom Konstantego Damrota

Niepozorny, parterowy domek przylegający do sąsiedniej posesji to rodzinny dom księdza Konstantego Damrota (1841–1895), uznawanego za najwybitniejszego XIX-wiecznego poetę górnośląskiego tworzącego w języku polskim. Dla podkreślenia swojego lublinieckiego pochodzenia Konstanty Damrot przyjął pseudonim literacki „Czesław Lubiński”. W 1931 roku, z okazji 90. rocznicy urodzin poety, mieszkańcy miasta umieścili na szczytowej ścianie domu tablicę pamiątkową.

(14) Bulwar Europejski

Zrewitalizowana przestrzeń rekreacyjna nad Lublinicą, położona pomiędzy rzeką a Zamkiem Lublinieckim. Obejmuje teren dawnych zabudowań gospodarczych należących do zamku i przylega do nowoczesnego budynku „Lubiteki” - Miejsko-Powiatowej Biblioteki Publicznej. W przestrzeni bulwaru znajdują się alejki

spacerowe, ciągi pieszo-rowerowe, miejsca wypoczynku, plac zabaw, tereny zielone, oczko wodne oraz tężnia solankowa. Przy budynku „Lubiteki” można podziwiać rzeźby powstałe podczas III Międzynarodowego Pleneru Rzeźbiarskiego w Lublińcu w 2017 roku, którego tematem przewodnim była literatura Od strony ul. Piłsudskiego, przy dawnej willi Kielmana, znajduje się tablica upamiętniająca dzieci - ofiary niemieckich zbrodni medycznych. Bulwar Europejski został wyróżniony w 2020 roku w prestiżowym ogólnopolskim konkursie Towarzystwa Urbanistów Polskich i Związku Miast Polskich na najlepiej zagospodarowaną przestrzeń publiczną w zieleni.

(15) Bulwar im. Ludwika Okwieki

Zrewitalizowany i obsadzony zielenią teren przy ul. Sportowej, położony między rzeką Lublinicą a kortami Lublinieckiego Towarzystwa Tenisowego. Miejsce oferuje liczne atrakcje edukacyjno-zabawowe, do których należą: drewniany labirynt, ścieżka sensoryczna, koło do iluzji oraz krzywe lustra. Walory przyrodnicze bulwaru podkreśla szpaler dziewięciu około 150-letnich dębów szypułkowych. Od strony

wschodniej bulwar sąsiaduje z dawnym cmentarzem Wojewódzkiego Szpitala Neuropsychiatrycznego - ważnym lublinieckim miejscem pamięci. Na terenie nekropolii znajduje się zbiorowa mogiła 194 dzieci zamordowanych w wyniku nazistowskich eksperymentów medycznych, a także miejsce pochówku 14 żołnierzy radzieckich poległych w walkach o Lubliniec. Wśród pochowanych na cmentarzu swoje miejsce wiecznego spoczynku znalazł również profesor Friedrich Maximilian Uhle (1856–1944) - niemiecki archeolog i pionier badań nad kulturami prekolumbijskimi Ameryki Południowej.

(16) Skwer Rodziny Stein

Skwer w miejscu dawnej posesji „Villa Nova”, gdzie w 1884 roku zamieszkali rodzice Św. Edyty Stein – Zygfryd i Augusta wraz z dziećmi. Obecnie skwer zdobi plenerowa ekspozycja rzeźb poświęconych św. Edycie Stein, powstałych podczas I Międzynarodowego Pleneru Rzeźbiarskiego „Św. Edyta Stein – patronka Lublińca i współpatronka Europy”, zorganizowanego w Lublińcu w 2010 roku.

- Udostępnij
- Drukuj
- PDF